

Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, Skyddsrockar till vården i Göteborg.

Projekt: Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg, Kulturförvaltningen Göteborgs stad

Bandningens längd: 00:57:08

Datum: 2020-10-20

Intervjuare: Vanja Larberg

Plats: Urbanum, Göteborgs stadsmuseum

Tid: 15:30-17

Bakgrund: Under hösten 2020 genomförs inom projektet åtta djupintervjuer med verksamheter som på olika sätt påverkats av pandemin. Precis i pandemins inledningsskede saknades upphandlad skyddsutrustning för vården, vilket gjorde att ett antal ideella initiativ drog igång en egen tillverkning. Skyddsrockar till vården i Göteborg tillverkade totalt 10 000 rockar.

Situation: Madeleine Johansson och Anders Byström kommer in från regnet till mig på Göteborgs stadsmuseum. Jag möter upp dem i entrén, och sedan sitter vi i Urbanum för intervjun. Urbanum är en del av utställningarna, vilket gör att miljön ibland blir lite brötig när jag spelar in. Bland annat kan man titta på film precis bakom där vi sitter, vilket stör i mitten av samtalet. Det är min första djupintervju inom projektet där vi dokumenterar effekterna av Corona-pandemin i Göteborg. Anders och Madeleine har mycket att berätta om när de startade upp tillverkning av skyddsrockar till vården, och deras entusiasm smittar av sig. Vi är alla tre förvånade i slutet av samtalet att det redan gått en timma, tiden rann undan.

Sammanfattning: De intervjuade träffades i och med att de svarade på uppmaningen att dra igång en skyddsrockstillverkning i Göteborg, liknande den som startat i Stockholm i och med pandemin. I intervjun beskrivs hur de lyckades få tag på en lokal på Svenska mässan där de kunde dra igång tillverkningen och hur de organiserade arbetet med volontärer i lokalen. Även människor som tillhörde riskgrupper satt hemma och gjorde rockar, och barn bidrog med teckningar till mottagarna i vårdsektorn. Samtalet går också in på vad det innebär att starta en produktion i en krissituation och vad det innebär jämfört med ordinarie arbetssätt, samt vilka erfarenheter det gett att ha genomfört projektet.

Intervjuare 1 [00:00:04]: Så. Då ska jag bara lyssna lite, att den är... om ni säger nånting?

Talare 1 [00:00:10]: Ja.

Talare 2 [00:00:10]: Vad som helst? [skratt 00:00:11]

Intervjuare 1 [00:00:10]: Ja.

Talare 1 [00:00:11]: Nånting.

Intervjuare 1 [00:00:11]: Toppen. Jättebra. Det låter bra. Gött. Men då kör vi. Då tänkte jag att jag att jag börjar med att fråga om era namn och så, så att vi får med allting här. Så ditt namn?

Talare 1 [00:00:24]: Anders Byström...

Intervjuare 1 [00:00:27]: Yes.

Talare 2 [00:00:26]: Madeleine Johansson.

Intervjuare 1 [00:00:28]: Ja. Och eran verksamhet heter?

Talare 2 [00:00:32]: Skyddsrockar till vården.

Talare 1 [00:00:33]: Göteborg.

Talare 2 [00:00:33]: Göteborg.

Talare 1 [00:00:35]: GBG.

Talare 2 [00:00:35]: GBG, ja. [skratt 00:00:37]

Intervjuare 1 [00:00:38]: GBG, yes. Och vad var era roller inom den här organisationen?

Talare 2 [00:00:44]: Vi var initiativtagare, och [skratt 00:00:45] ja, de... jag vet inte vad man ska kalla det. Det var ju vi som rodde i det.

Intervjuare 1 [00:00:50]: Ja. Så det var ni... ni två som... som startade upp helt enkelt?

Talare 1 [00:00:56]: Ja.

Intervjuare 1 [00:00:57]: Ja. Bra. Men då kan vi ju gå in på den första frågan, som är just; hur togs initiativ till verksamheten? Hur startade det hela?

Talare 2 [00:01:09]: Egentligen från grunden så började det ju med att vi var en större grupp som jag och Anders sen delade väg med, för vi hade lite olika sätt och se på saker, och då valde vi att gå en annan väg helt enkelt, och så skaffade Anders den lokalen på Svenska Mässan.

Intervjuare 1 [00:01:28]: Okej. Så du fick tag på en... en stor lokal?

Talare 1 [00:01:32]: Ja.

Talare 1 [00:01:33]: Flera stycken faktiskt, det var många.... vi hade ganska många kroker ute. Och det var alla... alla egentligen som vi kontaktade var ju väldigt positiva alltså, ville hjälpa till.

Intervjuare 1 [00:01:46]: Aa. Just det. Och om jag får fråga; vad var det som gjorde att ni ville ta det här initiativet om man säger? Om man först frågar dig och sen dig.

Talare 2 [00:01:56]: Alltså för min del var det ju... det kom som en fråga från en man i Stockholm; "vem... är det nån som vill starta upp nåt i Göteborg?", ungefär.

Talare 2 [00:02:05]: Och då var ju jag med i den gruppen som först... och det var ju Anders också, så där började ju den delen. Sen delade sig ju åsikterna lite, och då ja... jag har ju jobbat i vården tretton år, så att det var lite...

Intervjuare 1 [00:02:21]: Aa. Det var den bakgrunden då som du fick frågan utifrån, eller?

Talare 2 [00:02:25]: Nej, utan den var allmänt ställd, och så bara jag kände att; "ja men det här kan jag ju vara med på kanske, men jag vill inte vara den enda"

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Intervjuare 1 [00:02:32]: Nej.

Talare 2 [00:02:32]: Nej. Och sen spann det liksom bara vidare. Och jag och Anders vi hade liksom samma åsikter om vissa saker som var ganska stora för oss då, så Anders var drivande när det gäller lokalerna och allting och min erfarenheter i vården just med skyddsutrustning och hur man... hur man ska förhålla sig kanske till att ja...

Talare 2 [00:02:54]: Nu kan... nu är ju inte... nu är ju inte jag forskare, men [skratt 00:02:56] vi gjorde ju så gott vi kunde med det vi hade.

Talare 1 [00:03:01]: Mm.

Talare 2 [00:03:01]: Mm. Så där möttes vi ju ganska bra.

Intervjuare 1 [00:03:03]: Just det. Så det var en bra kombination då utifrån era ingångar?

Talare 1 [00:03:07]: Mm.

Talare 2 [00:03:07]: Ja.

Intervjuare 1 [00:03:07]: Och vad var det som gjorde att du tog det här initiativet eller gick med i den här...

Talare 1 [00:03:14]: Jag hade ju ganska tidigt under våren så ville jag engagera mig, så, med att hjälpa till, och jag sökte kontakt med Röda Korset och med Hyresgästföreningen som hade egna initiativ för att hjälpa till, men det var ju så stor ansto..stormning till dem, så jag kom aldrig in där. Och i den här frustrationen så... så var det en vän på Facebook som började... då började linda kring det här, så liksom att; "vi är några stycken som ska försöka starta upp sån här tillverkning i Göteborg", och då nappade jag på det direkt så.

Intervjuare 1 [00:04:07]: Ja. Och då hade det funnits en tillverkning i Stockholm innan då...

Talare 1 [00:04:11]: Mm.

Intervjuare 1 [00:04:12]: och så liksom plockade man över det initiativet dit?

Talare 1 [00:04:15]: Ja. Ja, precis. Alla idéer och ritningar och liksom allt...

Intervjuare 1 [00:04:19]: Aa, okej.

Talare 1 [00:04:19]: i ett färdigt paket så att säga.

Intervjuare 1 [00:04:21]: Aa, det fanns ett kitt liksom som de hade... delade med sig av?

Talare 2 [00:04:23]: Ja, de hade tatt fram modellen om man säger så.

Intervjuare 1 [00:04:26]: Okej. Ja.

Talare 1 [00:04:28]: Mm. Tillsammans med Karolinska sjukhuset.

Talare 2 [00:04:32]: Ja, det var lite olika. Det var ... jag tror det var fem personer med olika erfarenheter...

Intervjuare 1 [00:04:37]: Aha!

Talare 2 [00:04:38]: som hade plockat fram den här modellen, och det får jag ju säga att den var ju väldigt lik, om inte bättre än originalet [skratt 00:04:45].

Intervjuare 1 [00:04:46]: Okej.

Talare 1 [00:04:46]: Mm.

Talare 2 [00:04:46]: Tycker jag då.

Intervjuare 1 [00:04:49]: Ja. Så de hade samlat en grupp med tvärkompetens som de sen liksom spred den här ritningen då som de gjorde?

Talare 1 [00:04:57]: Mm.

Talare 2 [00:04:58]: Ja. Jag vågar varken säga bu eller bä till det egentligen, men... för det är ju hur dom nu delar upp det. Utan vi... vi fick ju ta del av det... för att alla vill ju samma sak.

Intervjuare 1 [00:05:10]: Aa, just det. Och hur gick ni sen tillväga då när ni väl hade bestämt er för detta?

Talare 2 [00:05:17]: [skratt 00:05:16] Aa, men fort gick det.

Talare 1 [00:05:17]: I vilken del, eller vart? [skratt 00:05:20]

Intervjuare 1 [00:05:20]: [skratt 00:05:20]

Talare 2 [00:05:20]: Nej, vi in där när vi väl fått klartecken från Svenska Mässan så körde vi igång.

Talare 2 [00:05:26]: Med bord och...

Talare 1 [00:05:28]: Aa, okej. Aa, från mässan som...

Talare 2 [00:05:27]: Aa, från mässan. Innan det var det ju lite så där rocky, men när vi...

Talare 1 [00:05:31]: Aa, men det var ju mycket det också.

Talare 2 [00:05:33]: Aa, det var ju mycket...

Talare 1 [00:05:34]: Det var springande... springande start.

Intervjuare 1 [00:05:36]: Aa, det var mycket att leta efter lokal då till en början, eller vad var det som... vad gjorde ni till det första?

Talare 1 [00:05:43]: Ja, asså jag i vanliga fall så... så gräver jag i jorden och håller på och påtar med växter och jobbar i trädgårdar, så att [skratt 00:05:56] jag fick ju börja därifrån, alltså jag hade ju nån föreställning; "okej, skyddsrockar och förkläden", jag tänkte; "okej, ska vi sitta med... med vad heter det? Symaskiner och sy?", och jag... jag hade ingen som helst aning, så [skratt 00:06:15]. Så för min del så handlade det ju väldigt mycket om att... att lära mig mycket.

Intervjuare 1 [00:06:20]: Aa, just det. Aa.

Talare 1 [00:06:21]: Och jag tror att det var därför som Madde och jag passade väldigt bra ihop, för hon hade kompetensen och hon är duktig på att lära ut dessutom, så, och prata på ett sätt som gör att jag förstår för det mesta.

Talare 2 [00:06:35]: Ja.

Talare 1 [00:06:35]: [skratt 00:06:35]. Och när jag inte gör det så frågar jag.

Intervjuare 1 [00:06:40]: Ja.

Talare 2 [00:06:40]: Ja, men det är ju väldigt bra, och det gick ju väldigt fort. Alltså det...

Talare 1 [00:06:44]: Ja, i rasande takt.

Talare 2 [00:06:46]: gick i rasande fart.

Talare 2 [00:06:48]: Ja, det var det. Så att vet inte hur lång bak vi ska gå, från den e... första gruppen, eller ska vi börja från [skratt 00:06:54] när vi startade upp liksom?

Intervjuare 1 [00:06:54]: Nej, men...

Talare 1 [00:06:58]: Det är bara...

Intervjuare 1 [00:06:58]: Berätta ni om processen som du...

Talare 1 [00:07:00]: En vecka [skratt 00:07:00].

Talare 2 [00:07:00]: Ja, det var... det var bara en vecka.

Talare 1 [00:07:03]: Faktiskt.

Intervjuare 1 [00:07:02]: Ja, okej.

Talare 1 [00:07:02]: Men det hände så mycket.

Talare 2 [00:07:03]: Det hände mycket.

Talare 1 [00:07:05]: Ja. [skratt 00:07:05]

Intervjuare 1 [00:07:06]: Och då var det... den första veckan var den större grupp som ni sa som sen splittrades då?

Talare 2 [00:07:08]: Ja, till två olika...

Talare 1 [00:07:10]: Ja.

Intervjuare 1 [00:07:10]: Och var det för att man hade olika syn på hur man skulle jobba, eller gå till väga, eller...

Talare 2 [00:07:16]: Ja, det var ju lite... lite så ja. Det var ju som hur man... alltså; "ska vi ha på oss skyddsutrustning eller... ja, och hur hanterar vi det?", och liksom lite såna grejer.

Intervjuare 1 [00:07:25]: Ja, hur man själv hur man själv skulle hantera Coronariskan i arbetet, eller?

Talare 2 [00:07:29]: Precis.

Talare 1 [00:07:30]: Ja, precis.

Talare 2 [00:07:32]: Så att nej. Och det var liksom inge... det var inte så att man var osams, utan vi bara valde att då är det bättre att vi... båda gör ju samma ändå, så att; "det spelar ju ingen roll om vi gör det där och ni är här, utan det är bara att köra vidare".

Intervjuare 1 [00:07:44]: Ja, men precis. Just det.

Talare 1 [00:07:45]: Och sedan nånstans så tror jag... eller ja du kanske mer än mig i början i alla fall insåg att den lokalen som det var i på Chalmers, det skulle inte räcka speciellt länge, så.

Talare 2 [00:07:59]: Nej, det gjorde det inte. Det var ju också en del i del. Fokuset alltså för mig hade ju behövt ligga på det istället för andra saker, och då... aa.

Intervjuare 1 [00:08:12]: Mm. Så då började ni leta en annan lokal helt enkelt?

Talare 2 [00:08:14]: Ja, precis. Och så ja gick vi vidare sen. Och där... och där... där drog det ju igång på riktigt.

Talare 1 [00:08:20]: Ja. Och det blev ju jättebra... eller vi kompletterade ju varandra sen så också, det blev ju dubbelt så mycket så liksom, så det...

Talare 2 [00:08:26]: Precis. Så vi skalade ju av en del där och satte upp såna här band så är man bara inne där och så sprit in och sprit ut och...

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 2 [00:08:34]: Satte vi upp...

Intervjuare 1 [00:08:35]: Och ni fick tag på en lokal. Ni fick låna den gratis då, eller?

Talare 2 [00:08:37]: Ja.

Talare 1 [00:08:37]: Ja.

Intervjuare 1 [00:08:37]: Så då bidrog de med det liksom?

Talare 1 [00:08:41]: Ja.

Talare 2 [00:08:40]: De bidrog med mycket faktiskt. Borden, och vi hade väldigt mycket som annars hade kunnat ta väldigt mycket tid för oss att hitta på annat sätt, om du förstår vad jag menar? Så det sparade ju oss tid genom att de var så tillmötesgående faktiskt. Och lokalen var ju jättebra för ändamålet.

Talare 1 [00:08:57]: Ja. För vi hade ju alltså tusen kvadratmeter, det är ganska mycket.

Intervjuare 1 [00:09:02]: Ja, just det. Och hur fick ni tag på material och så där? Var det företag som sponsrade, eller...

Talare 2 [00:09:08]: Först initialt så var det ju vi, alltså av donationer och volontärer som köpte och så där.

Intervjuare 1 [00:09:14]: Mm. Att man själv tog på sig att köpa in?

Talare 2 [00:09:16]: Mm. Och donationer som vi sen handlade för då. Plast.

Talare 1 [00:09:19]: Just plasten.

Talare 1 [00:09:22]: Som var den stora.

Talare 2 [00:09:24]: Ja, det var den stora [skratt 00:09:24].

Talare 1 [00:09:24]: Stora... den stora grejen.

Talare 2 [00:09:26]: Nu kan man skilja på plasten i alla fall när man ser när man är ute och går.

Talare 2 [00:09:31]: Men då var ju... alltså plasten som man köper i affärerna är ju ingen... det är ju miljöplast, och det betyder ju att det kan ju vara massa skräp i.

Intervjuare 1 [00:09:37]: Jaja, okej.

Talare 2 [00:09:38]: Så då var det ju det också.

Talare 1 [00:09:39]: Mm, och återvunnet och så där.

Talare 2 [00:09:41]: Sedan så hamnade vi i en... samarbete med Göteborgs stad. Alltså e köpte in plasten.

Intervjuare 1 [00:09:46]: Okej. Okej.

Talare 2 [00:09:49]: Gentemot att de fick följderna då.

Intervjuare 1 [00:09:51]: Jaja, just det.

Talare 1 [00:09:53]: Mm. Och det var ju vår tanke hela tiden så också.

Talare 2 [00:09:57]: Ja. Och sen hade vi ju haft en tanke att kommer det nån akut och ber om då ska de också få. Så det var ju lite vi delade ut till andra också som inte...

Intervjuare 1 [00:10:06]: Ja, just det, som behövde akuta...

Talare 2 [00:10:08]: Ja.

Talare 2 [00:10:10]: för att vi hade ju...

Talare 1 [00:10:11]: Privata äldreboenden.

Talare 2 [00:10:12]: Privata stått för mycket av det i början liksom som... som de fick.

Intervjuare 1 [00:10:15]: Just det.

Talare 2 [00:10:15]: Så att vi fick... vi delade upp det lite, för att det ska... det... ja folk inte behövde gå med sopsäckar på sig...

Intervjuare 1 [00:10:23]: Nej. Nej, just det. Och hur många... då var det ni två, och sen blev ni snabbt en större grupp igen då, eller hur organiserade ni er?

Talare 1 [00:10:30]: Ja.

Talare 2 [00:10:30]: Vi var ... ja, det var ju vi två ganska länge innan vi utsåg lite gruppledare, de som var intresserade och hade möjlighet att kunna vara där och lära sig och vara ledare så att inte vi behövde vara där hela tiden.

Talare 2 [00:10:44]: Ja. Anders var ju väldigt flitig, och han var där hela tiden.

Intervjuare 1 [00:10:49]: Okej. Men ni utsåg själva gruppledare?

Talare 1 [00:10:51]: Ja.

Intervjuare 1 [00:10:51]: Av folk då som anmälde sig frivillig, att ni fick vara med och hjälpa till?

Talare 1 [00:10:55]: Ja, precis.

Talare 2 [00:10:54]: Precis. Det... det krävdes ju en viss... alltså man... man behöver ju vara lite lämplig också för själva uppgiften, för att om man är där själv så var det ju lite med att stämma av och lite såna här grejer då.

Intervjuare 1 [00:11:03]: Aa, just det. Lite säkerhet.

Talare 2 [00:11:06]: Och även alltså utåt mot dom andra volontärerna så man ska kunna liksom leda och ändå...

Talare 1 [00:11:12]: Ja. Man behöver ju kunna svara på...

Talare 2 [00:11:14]: Man behöver ju kunna svara på frågor.

Intervjuare 1 [00:11:17]: Mm, just det.

Talare 1 [00:11:17]: Ta emot alla frågor och veta vilket.

Talare 2 [00:11:18]: Mm. Men det gick väldigt... väldigt bra med de vi hade.

Talare 1 [00:11:22]: Ja.

Talare 2 [00:11:23]: Ja. Väldigt bra grupp volontärer överhuvudtaget.

Intervjuare 1 [00:11:25]: Ja. Hur många var ni totalt i den där...

Talare 2 [00:11:29]: Jag tror jag räkna till...

Talare 1 [00:11:32]: Facebookgruppen var... var det ju många, många, många fler intresserade och så där, vilket var bra, för att det spred ju alltså information till övriga samhället och så.

Talare 2 [00:11:41]: Tror det var ... var lite över åttahundra va?

Talare 1 [00:11:44]: Ja, det var det nog, närmare niohundra nästan.

Talare 2 [00:11:46]: I gruppen.

Talare 1 [00:11:47]: Ja.

Talare 2 [00:11:48]: Och sen kan det ju va så att nån har kommit... jag tror att jag räknade. Vi hade såna här samtyckesblanketter... eller samtyckesdelar, att man har tagit del av informationen bland blablabla. Ja, såna där grejer.

Talare 1 [00:11:58]: Mm. Om förhållningsregler och....

Talare 2 [00:12:01]: Jag tror jag räknade dem nån gång. Jag kommer inte ihåg faktiskt antalet exakt, men det var 250-300 nånting papper.

Talare 1 [00:12:06]: Var det så pass många?

Talare 2 [00:12:08]: Ja. Det var många.

Talare 1 [00:12:10]: Ja.

Intervjuare 1 [00:12:10]: Just det. Så det var via Facebookgruppen ni organiserade att folk fick kontakt med er?

Talare 2 [00:12:17]: Ja.

Talare 1 [00:12:17]: Ja.

Intervjuare 1 [00:12:18]: Och hur kunde man vara inne och jobba sen då? Var det på schema eller hur gick...

Talare 1 [00:12:23]: Ja.

Talare 2 [00:12:24]: Vi hade olika pass.

Intervjuare 1 [00:12:26]: Ja. Som man bara skrev upp sig på?

Talare 2 [00:12:26]: Ja. Och sen hade vi en man...

Talare 1 [00:12:30]: På Facebook också.

Talare 2 [00:12:30]: Ja. Vill du berätta om schemat?

Talare 1 [00:12:33]: Ja. Det var en vän till mig som hjälte oss och gjorde ett... ett väldigt fint schema som vi nätt och jämnt hann sjösätta innan [skratt 00:12:43] det var dags att börja... trappa ner.

Talare 2 [00:12:45]: En egen sida liksom.

Intervjuare 1 [00:12:45]: Aa, okej.

Talare 1 [00:12:47]: Ja, precis. Och så. För tidigare så hade vi haft på ja...

Talare 2 [00:12:53]: Google dokument.

Talare 1 [00:12:55]: Ja. Google dokument och så där.

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 2 [00:12:57]: Såna här sheets.

Talare 1 [00:12:58]: Vilket gjorde det väldigt sårbart. I och med att vi hade en offentlig Facebookgrupp så i princip hela världen teoretiskt kunde ju fått tillgång till det här schemat och ändra och greja och plocka bort och liknande och så. Så när... när det började på att bli större och större så insåg vi att, "oj! Det... det här är alltså sårbart så va. Då pratade jag med min vän där, och han... han... han var ju väldigt glad över det att han kunde hjälpa till på det sättet, och sedan som han jobbade hemifrån väldigt mycket då, för han jobbar med IT.

Intervjuare 1 [00:13:37]: Mm.

Talare 1 [00:13:41]: Så han börja ju knappa ihop det här, vilket blev väldigt bra.

Intervjuare 1 [00:13:45]: Ja, just det. Ja, det är fint att alla kan bidra med sina delar...

Talare 1 [00:13:49]: Ja.

Intervjuare 1 [00:13:49]: eller sina kompetenser.

Talare 2 [00:13:52]: Vi hade ju även folk... folk i riskgrupp. Hade vi ju inte i själva i lokalen, för att det... det... det säger ju emot hela poängen nästan.

Intervjuare 1 [00:14:02]: Ja, det är klart. Ja.

Talare 2 [00:14:03]: Men det var ju väldigt många som ville hjälpa till ändå. Så då fick de med sig en mall eller så skar vi ut och så fick de... så satt de hemma och svetsade.

Intervjuare 1 [00:14:12]: Ja. Nej men gud vad bra!

Talare 2 [00:14:12]: Ja. Var så gulligt.

Intervjuare 1 [00:14:14]: Men häftigt.

Talare 2 [00:14:14]: så vi hade en... en vad var hon? Åttiotvå eller nåt?

Talare 1 [00:14:17]: Ja. Maj.

Talare 2 [00:14:19]: Ja, Maj. Satt hemma. Och det är nån annan också som inte hellre kunde vara... han var inte en äldre person, men...

Intervjuare 1 [00:14:27]: Ja, vad roligt.

Talare 2 [00:14:27]: Inte kunde vara med där. Och så då de var ju väldigt glada att få kunna ändå...

Talare 1 [00:14:31]: Mm.

Intervjuare 1 [00:14:32]: Kunna bidra?

Talare 2 [00:14:33]: Det blev några stycken liksom, men de fick ändå vara med och hjälpa till.

Intervjuare 1 [00:14:36]: Aa. Och vara med i ett sammanhang också på ett sätt?

Talare 2 [00:14:39]: Ja, precis. Så att det var väldigt... väldigt roligt att man ändå kunde tillgodose det också.

Intervjuare 1 [00:14:44]: Ja. Ja, vad häftigt. Har ni några så här...

Talare 1 [00:14:48]: Jo.

Intervjuare 1 [00:14:48]: Ja, säg?

Talare 1 [00:14:48]: Jo, jag... jag tänkte just på det i det sammanhanget så med riskgrupper då, att det märktes ju att det är väldigt många utav de här som har lidit utav det så, och speciellt sjuttioplussare som egentligen i Sverige idag är ingen ålder. De har liksom svårt att förstå. Men jag är ju... jag är ju så pigg på... eller väldigt aktiv. Och en del kanske har jobbat uppe i den här avdelningen som...

Intervjuare 1 [00:15:14]: Just det.

Talare 1 [00:15:15]: Plötsligt bara så; "nej, det är ju... ni får hålla er hemma", och; "nej tyvärr, du kan inte komma hit", så. Vi hade många diskussioner med flera stycken så liksom, och dom hade väldigt svårt att förstå.

Intervjuare 1 [00:15:27]: Det var jätteomställningar?

Talare 2 [00:15:28]: Mm.

Intervjuare 1 [00:15:28]: Ja. Ja, så det var flera som ville vara med på plats då, och som var sjuttioplussare?

Talare 2 [00:15:34]: Ja, det var många generellt liksom tycker jag som... och det var... det var därför vi kände då att; "okej, men nånting är... vi får hitta på nånting då. Även om de inte kan vara här så får vi ju göra det möjligt", kanske inte just i den... även som sagt det hjälpte ju med förkläden men ofta för deras... ja, man... man kan ju själv inte förstå att man har varit aktiv hela tiden, och helt plötsligt så ska du sitta inne i din lägenhet, och inte bara en, två, tre dagar utan länge, bara det är ju förfärligt...

Intervjuare 1 [00:16:04]: Ja, verkligen. Ja, men det är klart.

Talare 2 [00:16:05]: Liksom nästan värre än Corona. Alltså...

Intervjuare 1 [00:16:08]: Ja, men precis.

Talare 2 [00:16:08]: Och det är ju många som säger det nu, att; "nej men jag tar chansen. Det... jag klarar inte av det".

Intervjuare 1 [00:16:12]: Nej. Nej, det blir så utdraget också, så är det ju en...

Talare 2 [00:16:16]: Ja. Så att nej det var ... det var ... det kändes... men man får nog säga det [skratt 00:16:19], det kändes bra.

Intervjuare 1 [00:16:19]: Ja, bra lösning.

Talare 2 [00:16:21]: Faktiskt. Ja.

Intervjuare 1 [00:16:22]: Ja. Men du, hur många var ni på plats då när ni var i lokalen och jobbade?

Talare 2 [00:16:28]: Det var allt ifrån, exklusive oss då... det kunde vara allt från en till tjugofemtrettio. Många var de när de var... det kom ju företag också.

Intervjuare 1 [00:16:39]: Jaja, okej.

Talare 1 [00:16:40]: Ja.

Intervjuare 1 [00:16:40]: Ja, så ni gjorde gemensamma insatser, eller?

Talare 2 [00:16:42]: Ja, precis.

Talare 1 [00:16:43]: Ja. Nej med trettio plus tror jag när vi... just den kvällen.

Talare 2[00:16:47]: Båda de två. Ja, den kvällen var det... var ju två företag som tävlade.

Intervjuare 1 [00:16:52]: Jaja okej okej.

Talare 1 [00:16:53]: Vi... och vi...

Talare 2 [00:16:53]: Med varandra [skratt 00:16:53].

Intervjuare 1 [00:16:54]: Ja [skratt 00:16:54].

Talare 1 [00:16:56]: Vi byggde ut lite under tiden som var där också. Alltså egentligen, och jag tror vi pratade om det här också, att allting utvecklades efter hand så liksom, och det fortsatte hela... hela tiden, så. Vi...

Intervjuare 1 [00:17:12]: Ja. Ni hittade nya ingångar eller nya...

Talare 1 [00:17:14]: Ja, precis. Och vi... vi förbättrade designen på... på dom här mallarna som användes för utskärning och dom olika arbetsstationerna och allting och...

Intervjuare 1 [00:17:30]: Just det.

Talare 2 [00:17:30]: Man behövde ändå hålla det här... nu var det ju sällan alltså fullfullt hela tiden, utan... men man behövde ändå vara beredd på det, så vi hade ju ändå tänkt ut ett mönster, liksom att; "vi börjar här, men...", för det var liksom två led med bord om man säger så, två stationer som...

Talare 1 [00:17:48]: Linjer.

Talare 2 [00:17:48]: Linjer, precis. Och att man börjar då och så skär man ut och sen så lägger om det där, och så kommer nästa och tar... så att inte man springer i olika arbets... så alla hade sin ruta liksom [skratt 00:18:01] som man fick hålla sig i då, för att vi fick ju som sagt planera för att det skulle vara fullt, även om det... mestadels var det ju inte det, och när det är mer utrymme så kan... kunde man ju liksom manipulera då borden lite istället så att det blir lättare när man var färre...

Intervjuare 1 [00:18:15]: Just det.

Talare 2 [00:18:15]: Men ändå ha en plan för att det skulle vara säkert för dem också.

Intervjuare 1 [00:18:20]: Mm. Just det. Och hur lång tid höll ni på med hela projektet?

Talare 2 [00:18:28]: Mm, det har jag funderat på [skratt 00:18:29].

Talare 1 [00:18:31]: Jaa... alltså på mässan kom vi in tjugofjärde.

Talare 2 [00:18:34]: Vilken månad?

Talare 1 [00:18:35]: April [skratt 00:18:36].

Talare 2 [00:18:37]: April. Och jag tror vi höll på i... var det inte i maj... en månad?

Talare 1 [00:18:43]: Till juni.

Talare 2 [00:18:43]: Juni. Två?

Talare 1 [00:18:44]: Ja.

Talare 2 [00:18:45]: En och en halv typ.

Talare 1 [00:18:47]: Ja.

Intervjuare 1 [00:18:48]: Ja.

Talare 2 [00:18:48]: Mm. Som sagt, det är lite blurrigt [skratt 00:18:49].

Intervjuare 1 [00:18:49]: Jaja, det var intensivt helt enkelt ja [skratt 00:18:50].

Talare 1 [00:18:51]: Ja, det var det. Det gick i 180.

Talare 2 [00:18:52]: Ja, det gjorde det. Och jag jobbade ändå hundra procent...

Talare 1 [00:18:53]: Det började i 180 höll jag på att säga.

Intervjuare 1 [00:18:56]: Okej.

Talare 2 [00:18:56]: Så att det var ju bara att ... det var fram och tillbaka. Fram... alltså hela kvällar och...

Intervjuare 1 [00:18:59]: Så hela fritiden var du där då?

Talare 2 [00:19:01]: Mestadels.

Intervjuare 1 [00:19:01]: Ja.

Talare 2 [00:19:01]: Ja, i början. Och han... du var ju där mer än [skratt 00:19:05] hundra procent.

Talare 1 [00:19:06]: Ja, jag... oj! Jag har ju förmånen att jag kan... kan bestämma min egen arbetstid... eller jag jobbar för mig själv, så liksom...

Intervjuare 1 [00:19:14]: Ja just det, du kunde vara lite mer flexibel då?

Talare 1 [00:19:15]: Så jag tog... ja. Jag bestämde mig för att; "ja, men jag lägger mitt jobb åt sidan så länge...

Intervjuare 1 [00:19:22]: Ja, just det.

Talare 1 [00:19:23]: och så kör vi på det här", så.

Intervjuare 1 [00:19:26]: Ja, just det.

Talare 2 [00:19:27]: Jag har inte den lyxen.

Intervjuare 1 [00:19:28]: Nej. Nej men det är klart, om man är anställd eller om man...

Talare 2 [00:19:30]: Lyxen... [skratt 00:19:30]. ja.

Talare 1 [00:19:32]: Nej.

Intervjuare 1 [00:19:32]: Just det.

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 1 [00:19:33]: Så...

Talare 2 [00:19:34]: Eller lyxen ska jag inte säga, det är ingen lyx, för att det blir ju slitsamt för dig...

Talare 1 [00:19:38]: Ja.

Talare 2 [00:19:38]: på ett sätt. Så det är ju det.

Talare 1 [00:19:40]: Ja. Jojo. jo, visst...

Talare 2 [00:19:41]: Och det var ju inte så att man fick inkomst för att göra rockar om man säger så.

Intervjuare 1 [00:19:46]: Nej, det är klart. Så blir det ju.

Talare 2 [00:19:48]: Mm.

Intervjuare 1 [00:19:49]: Men hur många... läste GP, var det sjutusen ni tillverkade till slut, eller?

Talare 1 [00:19:53]: Ja, vi trodde det då.

Talare 2 [00:19:55]: Vi trodde det då ja, men vi...

Intervjuare 1 [00:19:55]: Ni trodde det? Ja.

Talare 2 [00:19:55]: fortsatte lite till [skratt 00:19:58].

Talare 1 [00:19:58]: Eftersom att allting gick så fort så var det ju vissa grejer som vi missade i början som byggdes upp sen, och på grund utav att vårt fokus hela tiden ifrån... ja, från första fotsteget som vi satte in då på mässan det var att så fort som möjligt så ska vi sätta igång och göra rockar. Det är det... det är det enda. Det är det enda. Och allting får komma efter hand, så liksom. Så en utav de här grejerna som vi byggde upp bättre och bättre det var det här med statistik och så där.

Intervjuare 1 [00:20:30]: Okej. Mm.

Talare 1 [00:20:32]: Så när GP var där och intervjuade så var det sjutusen som vi visste då.

Intervjuare 1 [00:20:39]: Ja, just det.

Talare 1 [00:20:41]: Men sen det var väl faktiskt efter att vi hade lagt ner som vi hade tid, och då gick vi tillbaka och kollade. Och utifrån... räknade då på hur mycket vi hade levererat faktiskt. Så...

Talare 2 [00:20:54]: Och det hade vi skrivit i alla fall, vilka vi levererar till och hur många, för att ha lite koll på det.

Intervjuare 1 [00:21:00]: Ja, just det.

Talare 1 [00:20:59]: Men vi hade några missar där så också, men via Facebookgruppen och med foton och så där så; "ja, men här är en till", så då kunde vi fylla i massa luckor. Så vi hamnade på... eller...

Talare 2 [00:21:15]: Ja, tiotusen va?

Talare 1 [00:21:17]: Ja. Ja, det slutade... slutligen blev det tiotusen. Men när jag räkna ihop så... så kom vi fram till niotusenfemhundra kanske, och då... då blev jag så här; "[chock ljud 00:21:29]"...

Intervjuare 1 [00:21:30]: Ja, just det.

Talare 2 [00:21:31]: [skratt 00:21:30] [?? 00:21:30] sluta...

Talare 1 [00:21:31]: så nära tiotusen! Det går inte. Det...

Intervjuare 1 [00:21:34]: Det går ju inte [skratt 00:21:36]. Så då blev det några till där?

Talare 2 [00:21:38]: Det blev några till ja.

Intervjuare 1 [00:21:40]: [skratt 00:21:41].

Talare 1 [00:21:41]: Och som en grej så liksom

Intervjuare 1 [00:21:43]: Ja, just det. Vad roligt [skratt 00:21:43].

Talare 2 [00:21:44]: Så vi har... vi har ju ett kort på... den allra första rocken den packade vi inte, utan den hängde vi upp och så skrev vi nummer 1 på den, och så har vi nummer tiotusen.

Talare 1 [00:21:53]: Mm.

Intervjuare 1 [00:21:53]: Ja. Så den har ni bild av då, båda de två?

Talare 2 [00:21:56]: Ja.

Talare 1 [00:21:56]: Jajamänsan.

Intervjuare 1 [00:21:57]: Ja, det hade ju vart kul att få till samlingen. Häftigt.

Talare 2 [00:22:00]: Det var starten och slutet.

Intervjuare 1 [00:22:02]: Ja.

Talare 2 [00:22:03]: Nej, det var roligt. Det var lite tårögt [skratt 00:22:04].

Intervjuare 1 [00:22:04]: Ja, det fattar jag. Vad var det som gjorde att ni slutade sen då? För då var de vanliga systemen igång, eller...

Talare 2 [00:22:09]: Ja. Då var det ju många företag som annars skulle göra annat. Hade ju kommit igång och kunde göra såna här massproduktioner, och sen kort därefter kom ju liksom den normala produktionen. Jag jobbar ju som administratör i hemtjänsten.

Intervjuare 1 [00:22:25]: Vad sa du? I?

Talare 2 [00:22:25]: Hemtjänsten.

Intervjuare 1 [00:22:28]: Ja.

Talare 2 [00:22:27]: vården. Så där får jag ju veta lite såna saker.

Intervjuare 1 [00:22:31]: Just det.

Talare 2 [00:22:32]: Och då hörde jag ju det att; "nu är... nu är det ingen brist längre".

Intervjuare 1 [00:22:36]: Nej, okej.

Talare 2 [00:22:36]: Och då sa vi det att...

Intervjuare 1 [00:22:37]: Så då packade ni ihop?

Talare 1 [00:22:39]: Ja. I...

Talare 2 [00:22:38]: Och det var ju poängen i det hela från början att kunna vara...

Talare 1 [00:22:41]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:22:43]: Ja, just det. Men att det behövdes i kris?

Talare 2 [00:22:44]: Vi kan ju inte mäta oss med en massproduktion...

Intervjuare 1 [00:22:47]: Nej [skratt 00:22:48].

Talare 2 [00:22:48]: Men de var väldigt fint gjorda. Det... de... var ju bättre än de vi har idag om jag får säga det [skratt 00:22:53].

Intervjuare 1 [00:22:52]: Ja. Ja, men det får du.

Talare 2 [00:22:54]: Ja, det får jag [skratt 00:22:55].

Intervjuare 1 [00:22:53]: Ja. Det var omsorg liksom?

Talare 2 [00:22:57]: Det var omsorg och det var... ja, det var fint.

Intervjuare 1 [00:22:59]: De som är gjorda idag är producerade i nåt annat land då, eller är de...

Talare 2 [00:23:03]: Jag vet faktiskt inte var de kommer ifrån, men de kommer på rulle. Det är det jag vet.

Intervjuare 1 [00:23:05]: Ja, just det.

Talare 1 [00:23:07]: De gröna?

Talare 2 [00:23:07]: Nej, de är vita.

Talare 1 [00:23:09]: Jaha. Alltså inte... inte transparanta, utan vita?

Talare 2 [00:23:13]: Vita.

Talare 1 [00:23:14]: Jaha.

Intervjuare 1 [00:23:15]: Men om ni skulle så här...

Talare 1 [00:23:18]: Sen...

Intervjuare 1 [00:23:19]: berätta om nåt...

Talare 1 [00:23:17]: Ja, jag... jag tänkte bara inflika en sak. Alltså grejen var ju det att det... det var ju att... det är ingen fara för mig.

Intervjuare 1 [00:23:31]: Nej.

Talare 1 [00:23:35]: Alltså i... i och med att det var ett exceptionellt läge så, ja... alltså i... vanliga fall om... om vi skulle sitta hemma och snickra och liksom svetsa ihop lite skyddsrockar och så där och erbjuda till ett äldreboende så skulle inte de ta emot det.

Intervjuare 1 [00:23:55]: Nej, det är klart.

Talare 1 [00:23:56]: Det...

Intervjuare 1 [00:23:58]: Och de har sin upphandling och de har sin... eller?

Talare 1 [00:24:01]: Ja, precis. Och sen så får de inte.

Talare 2 [00:24:04]: Nej, de får inte.

Talare 1 [00:24:06]: Så. Så att...

Talare 2 [00:24:06]: Det är ju liksom som idag, att om... som i början, alltså vi hade ju inga munskydd i vården, för det var ju sagt så att vi ska hålla avstånd och så där.

Intervjuare 1 [00:24:15]: Ja, just det.

Talare 2 [00:24:16]: Så där var det ju många frågor, att anhöriga hade ju köpt och de ville att man skulle använda det, men det fick de ju inte göra.

Intervjuare 1 [00:24:20]: Nej, just det.

Talare 2 [00:24:21]: Man vet ju inte; "var kommer de ifrån? Är de godkända?..."

Intervjuare 1 [00:24:23]: Nej nej, man kan ju inte säkra att det är bra, eller...

Talare 2 [00:24:25]: Nej.

Talare 1 [00:24:25]: Nej, precis.

Talare 2 [00:24:25]: Så att det är ju personalen...

Talare 1 [00:24:25]: Ja. Testade och så där.

Talare 2 [00:24:26]: Måste ju följa det som är sagt.

Intervjuare 1 [00:24:28]: Ja, just det.

Talare 1 [00:24:28]: Så det är ju...

Talare 2 [00:24:30]: Så det hade vi ju också lite så där med.

Intervjuare 1 [00:24:32]: Mm.

Talare 1 [00:24:33]: Ja. Men... men så hamnade vi ju i det här akuta läget att det... alltså för världen och för Göteborgs stad, att det fanns liksom inge... ingen skyddsutrustning att tillgå därför att det var brist i hela världen eller det satt fast i andra länder, och där var liksom gränsen. Och [skratt 00:24:58] Frankrike beslagtogs liksom... och fram och tillbaka [skratt 00:25:02]. Det är rena huggsexan. Och det... så det var ju ett extraordinärt läge så liksom. Och då... alltså då... det kanske låter som... som ett skämt det... det Madde sa tidigare, att personal sprang omkring i sopsäckar, men det var det faktiskt inte. De gjorde det, för det var det enda som fanns innan... innan vi såg liksom...

Intervjuare 1 [00:25:30]: Mm.

Talare 2 [00:25:31]: Alltså man lättade ju lite på själva kraven om man säger så, och därför var det ju viktigt för oss att göra det så bra som möjligt. Så vi hade ju väldigt många kollar alltså på vägen, rocken på vägen ner om man säger så. Och avslutades med att värmebehandlas.

Intervjuare 1 [00:25:48]: Ja, okej.

Talare 1 [00:25:49]: Ja, precis.

Talare 2 [00:25:50]: Det kanske var onödigt, inte vet jag. Men vi gjorde allt vad vi kunde, och separat förpackade dem och så.

Talare 1 [00:25:55]: Packade... ja precis, i ziplockpåsar, och så...

Talare 2 [00:25:57]: En och en.

Intervjuare 1 [00:25:59]: Just det.

Talare 1 [00:25:58]: och så värmebehandlade. Sedan ofta så låg det... det... man visste då... det vetenskapen visste då var att på... på en yta så skulle det här Coronaviruset överleva upp till tre dygn, så det var ju nånting vi skrev på kartongerna också, att; "de här rockarna är tillverkade det här datumet, och vi rekommenderar...

Talare 2 [00:26:24]: Rekommenderar.

Talare 1 [00:26:24]: Att ni väntar till den dagen när ni använder det".

Talare 2 [00:26:26]: Så det var...

Talare 1 [00:26:29]: Plus att vi skrev att det var värmebehandlat.

Talare 2 [00:26:31]: dubbelt upp liksom.

Intervjuare 1 [00:26:31]: Ja just det. Ja, då har man ju verkligen säkrat upp det och...

Talare 1 [00:26:31]: Då har man dubbla...

Talare 2 [00:26:33]: Ja, för vi kan ju inte kolla om det verkligen stämmer eller så här, så vi kör... vi... vi gör det vi kan och så får de själva avgöra om de vill slita upp det första dan eller om de vill använda det. Det...

Intervjuare 1 [00:26:43]: Ja, just det.

Talare 1 [00:26:43]: vi körde själva på hängslen liksom...

Intervjuare 1 [00:26:43]: Men då kan de bedöma det ja?

Talare 2 [00:26:45]: Ja.

Intervjuare 1 [00:26:46]: Ja.

Talare 1 [00:26:45]: liksom hela vägen och så.

Intervjuare 1 [00:26:47]: Ja, det låter ju väldigt bra.

Talare 2 [00:26:48]: Så att....

Talare 1 [00:26:48]: Me... men då... då i alla fall då, för... så i... i det här exceptionella läget så i... i princip... ja under en väldigt kort tid i alla fall så var det bara våra rockar och det de gjorde på Chalmers som fanns att tillgå. Det var liksom det enda, därför att det... de kunde beställa hur mycket som helst, så. Men... men ibland så fick de tillbaka att det restat eller det... det skulle komma men så stoppades det nånstans, då kom det inte.

Intervjuare 1 [00:27:26]: Ja, just det. Nej.

Talare 1 [00:27:28]: Då står man helt utan, så liksom.

Intervjuare 1 [00:27:30]: Ja.

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 1 [00:27:31]: Vilket gjorde att alltså det... det här pratet om att; "ja men det måste ju vara godkänt utav Arbetsmiljöverket och det måste ha genomgått tester och så där", och det var det ingen som brydde sig om att prata om då.

Intervjuare 1 [00:27:44]: Ja, det är klart. Jämfört med ingenting så...

Talare 1 [00:27:46]: Nej, precis.

Intervjuare 1 [00:27:48]: Ja. Det är i alla fall [skratt 00:27:49] liksom mycket bättre på den...

Talare 2 [00:27:50]: Ja... ja, precis.

Talare 1 [00:27:52]: Ja.

Intervjuare 1 [00:27:52]: ...skalan

Talare 1 [00:27:53]: Men i och med... sen... sen under våren där då så tog man ju fram det här snabbspåret. Jag tror att det var Socialstyrelsen tillsammans med Arbetsmiljöverket då som... därför att ofta med sån här testning så är den väldigt omfattande och tar lång tid, och man kom fram till att vissa grejer, alltså att det här att det ska kunna lagerhållas tio år och sedan kunna plockas fram och det ska va samma kvalité, det var ju inte aktuellt nu...

Intervjuare 1 [00:28:28]: Nej, det är klart.

Talare 1 [00:28:29]: Det behöver man inte kolla. Det här med UV-beständighet och så där det behöver man inte kolla, utan man...

Intervjuare 1 [00:28:33]: Nej nej, just det.

Talare 1 [00:28:33]: plockade en massa...

Intervjuare 1 [00:28:35]: Just det. Man kan avskriva det?

Talare 1 [00:28:37]: Ja. Och då... och då var det ju... för det var ju ett antal företag som... som sa att; "ja men vi... vi kan ställa om vårans produktion och börja tillverka", så liksom. Men det går ju inte att vänta så där lång tid så va, utan det... ja. Och i och med att det var extraordinär situation så gjorde man det här. Och vi visste väl nånstans att; "det där är ju på gång" så liksom, och vi hade ju i bakhuvudet; "okej, vi... vi kämpar på och fyller tomrummet här så tills...

Intervjuare 1 [00:29:08]: Just det.

Talare 1 [00:29:09]: tills industrin kommer ikapp och tar över".

Intervjuare 1 [00:29:11]: Just det. Ja.

Talare 1 [00:29:13]: Där... därför att sen när det väl fanns att tillgå då fick inte Göteborg stad använda våra saker, så...

Intervjuare 1 [00:29:21]: Nej nej, okej.

Talare 1 [00:29:22]: för då finns det godkända så att säga då va.

Intervjuare 1 [00:29:23]: Jaja. Så då var det inne i systemet igen där liksom?

Talare 1 [00:29:25]: Ja.

Talare 2 [00:29:26]: Men. Så att de... de...

Talare 1 [00:29:27]: Men det var ju faktiskt på väg att våra... våra rockar skulle testas också.

Intervjuare 1 [00:29:34]: Ja, okej.

Talare 1 [00:29:35]: Så. Att få...

Talare 2 [00:29:36]: Och de var inne på testning på pratnivån om man säger så.

Intervjuare 1 [00:29:37]: Ja. Ja, okej. Ja.

Talare 1 [00:29:39]: Ja, de ha...

Talare 2 [00:29:41]: Sen kommer det...

Talare 1 [00:29:41]: Han Peter pratade ju hela tiden att han hade tagit... de var ju och... på besök hos oss då. Han fick ju med sig prov som han lämnade till...

Intervjuare 1 [00:29:51]: Vilka var på besök hos er? De som gjorde testerna?

Talare 1 [00:29:53]: Göteborgs stad.

Talare 2 [00:29:56]: Ja.

Talare 1 [00:29:57]: Och... Peter?

Talare 2 [00:29:59]: Mm.

Talare 1 [00:29:59]: Ja, han var ansvarig för...

Talare 2 [00:30:02]: Ja, gud vad heter det...

Talare 1 [00:30:02]: Skyddsutrustningen tror jag. Stadsleds... stadsledningskontoret.

Talare 2? [00:30:05]: Ja, stadsledningen, ja [skratt 00:30:08].

Intervjuare 1 [00:30:07]: Aa, okej. Mm.

Talare 1 [00:30:08]: Men han hade blivit skickad dit utav det här, RISE heter de, undersökningsinstitutet. För de var så här; "jaha, men vad ska vi testa då? Och vad...", liksom. För det är ju vissa bestämmelser med att man ska kunna spåra en enskild produkt tillbaka till ja i princip vilken dag den tillverkades och vad det var för material och så där. Och de var så här; "aha, men hur ska..."

Talare 2 [00:30:39]: Också att vi ska kunna garantera att de är likadana allihopa.

Intervjuare 1 [00:30:43]: Jaja.

Talare 1 [00:30:42]: Ja... ja just det. Ja, kvalitetsmässigt.

Talare 2 [00:30:46]: Och det är ju...

Intervjuare 1 [00:30:45]: Ja, just det. Och det är ju lite svårt då när man är många...

Talare 2 [00:30:48]: Det är ju svårt. Det går ju flera händer, men vi... samtidigt så hade vi ju det här att; "ni på [på den här stationen ni ska också kolla detta, och ni ska kolla detta", så den kollas ju hela vägen ner. Så slängde man ju om det var nåt hål i eller...

Intervjuare 1 [00:30:58]: Jaja, just det. Så ni hade ju väldigt formaliserat egentligen, som skapade samma kvalité.

Talare 1 [00:31:03]: Aa.

Talare 2 [00:31:01]: Man ska säga så här, vi formalisera det och säkrade så mycket man kan som privatperson. Större än så går nog inte att göra.

Talare 1 [00:31:08]: Aa. Som vi kunde, de kraven som vi kunde ställa på...

Intervjuare 1 [00:31:08]: Ja, det är klart. Aa.

Talare 2 [00:31:09]: Jag tog ju tanken på hur det ser ut när vi jobbar. När jag jobbade ute till exempel; "hur ser det ut när en så här rock kommer?", "jo men den är individuell förpackad. Den ser ut så här. Modellen är så här", och så vidare. Det är ju såna grejer som man vet tar det därifrån. För det var ju också liksom nån som frågade; "men måste vi packa dem separat en och en?", "ja", säger jag; "för att det är så de kommer i normala fall". Nu var det ju långärmade rockar vi gjorde. Förkläden gör ju inte det. Men det som jag säger är vi tog ju bara den erfarenheten vi har och gjorde det bästa av vad vi kunde med säkerheten också, och vi körde stenhårt på det oavsett vad folk ifrågasatte eller frågade eller... förklarade bara; "vi gör det här..."

Talare 1 [00:32:01]: Ja, men det var inte så många som...

Talare 2 [00:32:04]: Nej, det var inte många.

Talare 1 [00:32:05]: faktiskt, förhållandevis.

Talare 2 [00:32:06]: Det var det inte. Men det kom från olika håll litegranna, och då kände... då... jag och Anders vi var ändå överens där, att vi fortsätter på detta spåret.

Talare 1 [00:32:17]: Aa, precis.

Talare 2 [00:32:17]: För det var det vi kände, att aa det är det här som vi känner är säkrast, och då får vi göra det.

Intervjuare 1 [00:32:25]: Ja. Ja. Häftigt vilken insats ni har gjort alltså.

Talare 1 [00:32:26]: Mm.

Talare 2 [00:32:27]: Ja, nu i efterhand tänker man ju lite mer så än då.

Intervjuare 1 [00:32:29]: Ja. Men ni måste ju känna stoltheten över detta?

Talare 1 [00:32:31]: Ja, jo.

Talare 2 [00:32:32]: Jo.

Talare 1 [00:32:33]: Absolut.

Intervjuare 1 [00:32:34]: Alltså fylla det tomrummet som var och liksom göra den insatsen.

Talare 2 [00:32:36]: Idag när man sitter och reflekterar över det så är det ju... var det ju mycket större än vad man kände där och då.

Talare 1 [00:32:44]: Ja, precis.

Talare 2 [00:32:44]: Man kände sig ju inte så stor.

Talare 1 [00:32:43]: Man var så inne i det.

Intervjuare 1 [00:32:46]: Nej.

Talare 2 [00:32:47]: Det var ju vi där inne [skratt 00:32:48], och vi skicka ut dom här lådorna en efter en så där.

Talare 1 [00:32:51]: En väldigt stor lokal [skratt 00:32:54].

Intervjuare 1 [00:32:52]: Ja, just det [skratt 00:32:55].

Talare 1 [00:32:57]: Våldigt stor.

Talare 2 [00:32:53]: Ja, det är en väldigt... [skratt 00:32:56] Så det... ja. Nej men om man tänker rent organisationsmässigt så var det ju både en fantastisk erfarenhet och ro... alltså kul att vara med och liksom starta upp nånting sånt, för det är ju inte bara att gå in och tillverka rockar. Det var det ju för volontärerna [skratt 00:33:10], men för vår del var det ju... för det första kände vi inte varandra innan.

Talare 1 [00:33:14]: Nej [skratt 00:33:15].

Talare 2 [00:33:16]: Så vi skulle lära känna varandra också under tidens gång samtidigt som all den här du vet...

Intervjuare 1 [00:33:22]: Just det, starta upp och...

Talare 2 [00:33:21]: Ja precis, starta upp och med allt vad de innebär. Så att det var ju en erfarenhet...

Talare 1 [00:33:26]: Mellan alla håll och kanter.

Talare 2 [00:33:26]: som man aldrig kunnat få på annat håll egentligen, utan det var ju bara att slänga sig in i det och köra.

Talare 1 [00:33:31]: Mm.

Intervjuare 1 [00:33:32]: Ja, just det. Aa, för det vill jag fråga er, för det är väldigt häftigt, alltså att ha varit med om en sån här grej, vilka erfarenheter ni tar med er vidare från den här upplevelsen eller projektet?

Talare 2 [00:33:43]: Ja.

Intervjuare 1 [00:33:44]: Det kanske inte... det kanske kommer senare vad man tar med sig, men... men vad ni tänker idag liksom.

Talare 2 [00:33:48]: Idag tänker jag i alla fall att... framförallt att man är ju inte rädd att göra nånting sånt igen.

Intervjuare 1 [00:33:56]: Nej.

Talare 1 [00:33:56]: Nej.

Talare 2 [00:33:58]: Tänker jag.

Talare 1 [00:34:00]: Nej.

Intervjuare 1 [00:33:59]: Nej.

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 2 [00:34:00]: För det vet man ju nu att det... det går ju. Det var ju mycket jobb, var det ju. Och jag menar även om vi hade våra diskussioner [skratt 00:34:10] ibland så kom vi ju väldigt bra överens generellt över en så lång tid liksom. Och vi fick ju ge och ta båda två, för det är det ju så när man inte känner varan innan. Och det var ju också häftigt tycker jag att man liksom bara kan slänga sig in i en sån stor grej som det var. Ja. Nej, det var liksom tuta och kör... eller tuta inte, utan kör bara [skratt 00:34:33].

Intervjuare 1 [00:34:32]: Ja just det [skratt 00:34:32].

Talare 1 [00:34:32]: Ja, precis [skratt 00:34:34]. Jo men det... det känner jag också. Alltså det här att ja hu... hur ska jag uttrycka det?

Talare 2 [00:34:57]: Jag tänkte precis säga det, det är svårt att ta till sig...

Intervjuare 1 [00:34:58]: Ja. Jo, men det är klart.

Talare 1 [00:34:59]: Ja. Ja. Nej men alltså ingenting är omöjligt. Alltså den... inte bara känslan utan det... det bara pekar på... alltså om någon hade sagt till mig i ... alltså i början utav april då att; "aa men alltså framåt juni så har du varit med alla de här människorna och dragit igång det här och liksom du har gjort allt det här", så hade jag bara; "[ljud 00:35:38] Ja, just det".

Talare 2 [00:35:40]: Ja, precis. Nej.

Intervjuare 1 [00:35:38]: [skratt 00:35:39] Ja, precis. Ja.

Talare 1? [00:35:45]: ["Ja, nej? 00:35:45]" [skratt 00:35:45]. För det... det... det är en... jag hade ju mina egna småprojekt. Asså i min frustration där när jag inte ens hörde någonting ifrån Röda Korset och alla dom andra därför att dom hade så otroligt mycket att göra. Jag har fortfarande inte hört utav dom dom [skratt 00:36:01].

Talare 2 [00:36:00]: Nej [skratt 00:36:01].

Intervjuare 1 [00:36:01]: Nej [skratt 00:36:01].

Talare 2 [00:36:02]: Än idag [skratt 00:36:03].

Talare 1 [00:36:04]: Så...för jag är en väldig sån människa så också, fast en... inte på den här skalan tror jag. Men... men då så var det ju... ja ni vet när alla tokköpte toapapper och så där liksom.

Intervjuare 1 [00:36:16]: Ja, just det. Mm. [skratt 00:36:20]

Talare 1 [00:36:18]: Ja [skratt 00:36:19]. Så tog ju även handspriten och så slut. Så då började jag... bara för att få nånting gjort så började jag tillverka egen handsprit utifrån ett recept som jag hade hittat från nån ute på Hisningen som gjorde. Och så... för det hade börjat poppa upp massa sån där Covidhjälp Facebookgrupper. Så annonserade jag där att; "ja, men jag har handsprit här. Om det är någon i riskgrupp eller äldre eller liknande som behöver så kan ni få utav mig. Jag kommer hem till dig", så typ.

Intervjuare 1 [00:36:51]: Just det.

Talare 1 [00:36:52]: Och det tyckte jag var nog stort då liksom så, att fara över halva stan och liksom få... få ihop gamla Colaflaskor som jag stod hemma och [skratt 00:37:04] tvättade och så fyllde med handsprit och åka iväg.

Intervjuare 1 [00:37:10]: Ja, Ja, men det var ju också en insats.

Talare 1 [00:37:12]: Ja. Ja. Och jag erbjöd till och med Göteborgs stad, så liksom. Det var väl så jag hade första kontakt med dem, och drog i det senare när... och så. Men... men alltså det var på en sån helt annan skala så va. Men det gick ju tydligen också.

Intervjuare 1 [00:37:31]: Ja, häftigt.

Talare 1 [00:37:31]: Så man... man har ju alltså den här lilla filuren i bakskallen som... som hela tiden ska klaga och säga; "nej men du, det går inte i alla fall", liksom.

Intervjuare 1 [00:37:39]: Ja, just det.

Talare 1 [00:37:40]: Och då är det bara; "ja men kolla där då".

Intervjuare 1 [00:37:41]: Ja, men precis. Nu kan du säga till den där, det gick visst! [skratt 00:37:45].

Talare 1 [00:37:44]: Ja.

Talare 2 [00:37:45]: Och så alla alltså fantastiska volontärer. Det var liksom... ställer man frågan så är det ju många som vill hjälpa till. Alltså vi fick ju till och med... nån månad efter att vi har lagt ner är det folk som har kontaktat mig och bara; "behöver ni fortfarande hjälp med det här?", alltså det fortsätter ju.

Talare 1 [00:38:02]: Ja, nu under hösten också.

Talare 2 [00:38:03]: Liksom ändå den här viljan och de som var där liksom då. Liksom roliga människor och det är musik och det var en god stämning och... och så där. Och sen är det liksom... alltså jag lärde mig väldigt mycket, också det här med att som sagt människor man aldrig har träffat och så ska man gå in och så ska man förklara och så man liksom rodda där och ja; "nej men det här... det här var ju inte bra sätt eller du vet så här; "det här var... nu får vi ta det en gång till", alltså man hela tiden håll... håller det här ögat, och det var så himla... och jag tyckte det var fantastiskt. Så himla... och ingen blir så här... de tog till sig om det var nånting som man behövde göra på annorlunda sätt, och det var lite lä... det var lättarbetat på det sättet. Men det är ju också en del i det hela som jag kände att jag lärde mig, att alltså samla en grupp som inte känner varandra heller själva. Ja, en del kommer ju i par liksom och så där, men generellt en grupp och bara... ja, nej det var många. Alltså hjärnan går på högvarv nu. Jag försöker liksom...

Intervjuare 1 [00:39:09]: Ja, jag fattar.

Talare 2 [00:39:10]: samla ner det till en liten...

Intervjuare 1 [00:39:10]: Alla [överlappande tal 00:39:12].

Talare 2 [00:39:12]: ja, nivå. Men det går liksom inte, för att det var så stort och explosivt att det... det... ja. Nej, det är ju nånting man kommer ha med sig hela livet i alla fall.

Talare 1 [00:39:23]: Ja, absolut.

Intervjuare 1 [00:39:24]: Ja.

Talare 1 [00:39:24]: Och det... och det är alltså ... det som jag bär med mig är också den här glädjen i att se... där... därför att det är ju... det är ju som så ja okej, jag och Madde drog igång det här, och vi drog jätte, jättestora lass, men vi hade inte... ja, vi hade någonstans, men det hade aldrig nått den nivån om inte alla de här människorna hade strömmat till så liksom. Alltså jag... och den här viljan att hjälpa till. Och alltså under normala omständigheter så vi hade nog aldrig... ja, du och jag hade ju aldrig träffats, så.

Talare 2 [00:40:10]: Nej.

Talare 1 [00:40:10]: Jag har aldrig sett dig tidigare.

Talare 2 [00:40:12]: Nej [skratt 00:40:12].

Talare 1 [00:40:13]: Och det... jag vet inte... eller alltså det...

Talare 2 [00:40:15]: Ja, det hade vi ju inte. Man träffade ju människor som man aldrig hade träffat.

Talare 1 [00:40:17]: Nej, precis.

Talare 2 [00:40:17]: Alltså man hade... man skulle nog aldrig träffa dem heller...

Intervjuare 1 [00:40:21]: Nej.

Talare 2 [00:40:22]: tidigare. Det är också häftigt.

Talare 1 [00:40:23]: För det... det vanliga livet, arbetslivet och fritiden så har man olika intressen och liksom allting, men all... allt sånt skalades bort på nåt sätt så. All... alla skarpa kanter och så där, människor tog liksom bort det... eller det betydde liksom ingenting så. Den enda...

Intervjuare 1 [00:40:44]: Nej. Det var ett större gemensamt mål på nåt sätt som gör att man kan släppa de grejerna kanske?

Talare 1 [00:40:49]: Ja. Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:40:49]: Ja.

Talare 1 [00:40:50]: Och kom verkligen samman där liksom. Och inte bara inom våran grupp utan även Svenska Mässan och så där och alla andra runt omkring så då va. Alla var så här; "ja, men det är jättebra. Ja, kom igen nu. Vi hjälper till och...", "ja, vad bra".

Intervjuare 1 [00:41:08]: Ja, väldigt häftigt.

Talare 2 [00:41:09]: vi hade ju ett litet personal area... eller [skratt 00:41:13] alltså fikaarea med bord och stolar och sånt. För det tänkte jag på ofta när man gick förbi där och de sitter liksom och pratar med varandra och liksom inte... inte bara med de som man kommer, utan man sitter

liksom. Och liksom; "ska vi ta fika nu?", tog gemensamma fikor och det var så här man bara; "nej men jag kan gå hem" [skratt 00:41:31], typ.

Intervjuare 1 [00:41:32]: Ja, det bara rullade på [skratt 00:41:33].

Talare 2 [00:41:32]: "Nu är det etablerat".

Talare 1 [00:41:33]: Ja. Ja. Ja, visst. Och de som hade varit med lite längre hjälpte nya som kom in och...

Talare 2 [00:41:41]: Vi hade system. Ja, det... ja, var roligt.

Intervjuare 1 [00:41:43]: Ja. Var det alla åldrar...

Talare 2 [00:41:44]: Jag har inte tänkt efter...

Intervjuare 1 [00:41:44]: liksom var det barn och unga också var med och...

Talare 2 [00:41:47]: Ja. Vi hade ju lite så där... alltså barnen behövde ju vara liksom gamla nog att kunna utföra.

Intervjuare 1 [00:41:53]: Ja, jo men det är ju klart.

Talare 2 [00:41:56]: För det var ändå värmepistoler. Och då med i... med föräldrar då eller vuxet sällskap. Och då behövde ju om inte föräldrar var med då behövde de ändå ha en... en signatur från föräldrarna att de får vara här. Så att vi hade ju... sen hade vi ju barn, och då kom det ju... jag vet inte om det var du eller nån annan, men de som var ännu yngre då som inte kunde vara med själva de ritade teckningar som vi la i kartongerna.

Intervjuare 1 [00:42:21]: Jaha. Nej, vad roligt!

Talare 2 [00:42:23]: Ja.

Talare 1 [00:42:23]: Ja, just det.

Talare 2 [00:42:23]: Så de fick också...

Intervjuare 1 [00:42:24]: Aa, ett litet medskick så där? Ja [skratt 00:42:25].

Talare 2 [00:42:25]: De fick också vara med på ett hörn [skratt 00:42:26].

Intervjuare 1 [00:42:27]: Ja, vad häftigt [skratt 00:42:27].

Talare 2 [00:42:27]: Ja. Alla får vara med.

Intervjuare 1 [00:42:28]: Vad glada de skulle ha blivit när de fick det här...

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 2 [00:42:29]: Ja, de tyckte det var jätteroligt.

Intervjuare 1 [00:42:30]: [överlappande tal 00:42:30].

Talare 2 [00:42:32]: Ja.

Talare 1 [00:42:33]: Ja, det var häftigt. Och... och skrev ju personliga hälsningar på varje ziplockpåse, så.

Talare 2 [00:42:37]: Ja, det gjorde vi det med.

Talare 1 [00:42:39]: "Du är en hjälte."

Intervjuare 1 [00:42:40]: Nej men gud vad fint!

Talare 1 [00:42:42]: "Du är en superperson". "Här kommer din mantel".

Talare 2 [00:42:46]: Alltså vi har ju skrivit över hundra gånger, men jag kommer inte ihåg exakt vad det var. Men det var typ det; "du har en ja osynlig mantel", och; "du är bäst", och...

Talare 1 [00:42:50]: "Du är bäst". "Du..."

Talare 2 [00:42:52]: "Härligt jobbat", och ja det var allt möjligt. vi hade lite papper med; "de här kan vi använda" [skratt 00:43:00]. Bara; "skriv". Så det gick väl i... av ren bara [ljud 00:43:06]...

Intervjuare 1 [00:43:07]: Ja, det satt i handen sen. Ja [skratt 00:43:07].

Talare 2 [00:43:07]: Man bara mata. Exakt. En efter en. Men det... det...

Talare 1 [00:43:11]: Jag skriver så dåligt så jag överlät det med varm hand till andra för att de skulle göra det.

Talare 2 [00:43:15]: Ja, precis [skratt 00:43:14]. Här ser man datum; "ja, det var Anders ja" [skratt 00:43:19]. Nej men det fick vi faktiskt återkoppling på, att det var väldigt, väldigt roligt tyckte de.

Intervjuare 1 [00:43:23]: Mm. Ja men det är klart.

Talare 1 [00:43:26]: Mm.

Talare 2 [00:43:26]: Det hörde jag från det bordet jag lämnade till. De skrev till mig sen efteråt...

Intervjuare 1 [00:43:30]: Ja, då får man ju extra energi om man får en sån hälsning.

Talare 2 [00:43:32]: Ja. De tyckte det var lite roligt. Skickade en bild och bara...

Intervjuare 1 [00:43:34]: Ja. Ja, vad fint. Jag tänkte sista frågan, men nu har ni egentligen kommit in på den redan, men om ni har någon sån här...

Talare 1 [00:43:41]: [Det... har ju gått så fort, så. [skratt 00:43:43].

Intervjuare 1 [00:43:43]: särskild situation som ni skulle vilja... så här som ni minns särskilt? Nån bild eller nån händelse eller...

Talare 2 [00:43:50]: Nej, det är precis det. Mm. Mm.

Intervjuare 1 [00:43:51]: Liksom när det uppstod nånting...

Talare 1 [00:43:54]: Ja, en lång räckta. [skratt 00:43:54].

Intervjuare 1 [00:43:56]: Ja [skratt 00:43:55].

Talare 1 [00:43:56]: 1,5 månad.

Talare 2 [00:44:00]: En specifik...

Intervjuare 1 [00:44:02]: Som är roligt eller som är liksom...

Talare 2 [00:44:05]: Alltså jag tänker ju på den gången då det var dom här två företagen, det tyckte jag var väldigt roligt. Och vi försökte ändå fortsätta spinna på det, att bjuda in fler företag. Så att hela den kvällen var verkligen så där du vet... det var tävlingsinriktade människor [skratt 00:44:20]...

Talare 1 [00:44:19]: Ja, precis.

Talare 2 [00:44:21]: Alla tyckte det var så bra, för en bra sak...

Intervjuare 1 [00:44:24]: Ja, just det.

Talare 2 [00:44:25]: Lite extra kvalitetskontroller fick man ju ha för att det ska gå fort. Och ja.

Intervjuare 1 [00:44:29]: Ja, just det [skratt 00:44:31]. Kanske man missar på nånting där. Ja.

Talare 2 [00:44:31]: Ja, det kan ju ändå vart så ja. Och så är man... Ja. Men det... den kvällen...

Talare 1 [00:44:36]: Ja, det var en häftig kväll.

Talare 2 [00:44:37]: tyckte jag var rolig. Det var en häftig kväll. Det var roligt.

Intervjuare 1 [00:44:40]: Ja.

Talare 2 [00:44:42]: Ja. Sen alltså varje dag var ju... tycker jag var speciellt.

Talare 1 [00:44:45]: Det var ju en väldigt speciell dag, för det var ju då Peter hade varit där också.

Talare 2 [00:44:48]: Har han också vart där då? Ja, du vet...

Talare 1 [00:44:51]: Ja.

Talare 2 [00:44:50]: det... aa.

Talare 1 [00:44:51]: Och vi byggde upp den andra halvan på eftermiddan där så.

Talare 2 [00:44:55]: Andra halva ja. Mm. Utökade.

Intervjuare 1 [00:44:59]: Ja. Det låter som att varje dag innehöll väldigt många...

Talare 2 [00:45:02]: Jo, men det är ju så. Och Anders han är ju väldigt uppfinnserik. Det var ju hans del där då. Så varje gång jag kom då var det nå... nån ny idé. Och det var liksom väldigt bra idéer.

Talare 1 [00:45:10]: Ja [skratt 00:45:10].

Talare 2 [00:45:10]: Nej men det var ju det.

Talare 1 [00:45:11]: Ja. Jo, men det var... det var häftigt.

Talare 2 [00:45:12]: så att...

Talare 1 [00:45:12]: Det var... det var liksom min man cave där kallade jag det ju för till slut.

Talare 2 [00:45:15]: Jaja, visst. "Va... var är Anders?", "nej men han är ju där nere och sågar. Jag vet inte vad han gör. Men det kommer snart nånting därifrån".

Intervjuare 1 [00:45:23]: Ja [skratt 00:45:24].

Talare 2 [00:45:22]: Så att vi hade väldigt olika roller. Men som sagt det gick ju väldigt bra då. För att jag är ju inte sån. Alltså jag kan komma på saker, men jag är ju mer analytisk, du vet man ska sitta och man ska du vet ta fram [överlappande tal 00:45:34] liksom innan, och det kan ju då ta lite tid. Men han du vet kör på liksom, och så blev det så bra.

Intervjuare 1 [00:45:40]: Det låter som ni är en perfekt kombination.

Talare 2 [00:45:41]: Ja.

Talare 1 [00:45:41]: Ja, det blev det.

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 2 [00:45:43]: Ja. Ska vi starta nåt sen? Nej, jag skoja [skratt 00:45:44].

Intervjuare 1 [00:45:42]: Ja, det låter nästan så [skratt 00:45:45].

Talare 2 [00:45:47]: Ja. Nej men...

Talare 1 [00:45:47]: Jag vet ju vem jag ska vända mig till då i alla fall. Absolut.

Talare 2 [00:45:50]: Ja. Detsamma. Ja. Nej men aa. Nej jag kan... det... det är det jag kan säga, varje dag var unik...

Intervjuare 1 [00:45:58]: Ja. Ja.

Talare 2 [00:45:58]: får jag väl säga då. Och jag var ju inte med som sagt var under dagarna, för [överlappande tal 00:46:03]. Jag var inte... alltså jag var ju mycket där, så mycket jag kunde i mitt liv. Jag har en... en väldigt sjuk mamma också, så att jag fick aa... men hon fick vara med på Skype där.

Intervjuare 1 [00:46:15]: Ja. Ja [skratt 00:46:16].

Talare 2 [00:46:15]: När jag satt och vek [skratt 00:46:18].

Intervjuare 1 [00:46:17]: Se produktionen där. Ja [skratt 00:46:20]. Vad häftigt.

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 2 [00:46:20]: Så hon ville vara med en stund också och så. Men det var... jag hade mindre tid än vad Anders hade. Så att aa. Nej, för mig var det... varje dag var det nånting som var... aa. Och ibland fick man själv en sån här liten piff och satte på lite musik och bara kötta på liksom. Också roligt.

Talare 1 [00:46:44]: Ja, det...

Intervjuare 1 [00:46:45]: Tänker du på nåt särskilt Anders?

Talare 1 [00:46:47]: Ja. Det som poppade upp nu var när jag hade fått första kontakten med s... eller inte med Svenska Mässan utan med Niklas den dagen som vi kom in, för det... alltså allting gick ju så fort där också, så vi... men när vi väl... när Madde och jag väl hade bestämt oss för a... att splittra... knoppa av ifrån Chalmers och gå vidare det var ju på tisdan, och på fredan så [skratt 00:47:25]... men det kändes som en väldigt lång tid däremellan, för vi gjorde en väldig massa innan så också och har byggt upp och hade kontakt med Göteborgs stad om att få låna en lokal vi hade och varit och kollat på där, och det kändes ju jättestort, och den var antagligen lite större än Chalmers också kan jag tänka mig.

Talare 2 [00:47:45]: Mm. jag ska också inflika att det är inte Chalmers det är, utan vi får säga Johanneberg.

Talare 1 [00:47:52]: Aha. Aa just det.

Talare 2 [00:47:53]: Aa. Det... vi... bara för att vi är vana med att säga det. Men Chalmers var inte med på det här, utan det var ju Johanneberg.

Intervjuare 1? [00:47:57]: Nej, okej.

Talare 1 [00:47:58]: Nej. Det var ju... det var ju inte skolan så, utan det var ju...

Intervjuare 1 [00:47:59]: Det var några som lånade en lokal där som...

Talare 1 [00:48:00]: några studenter blandat annat som fick låna en lokal där.

Intervjuare 1 [00:48:05]: Jaja. Mm.

Talare 2 [00:48:04]: Jag kommer ihåg det att det viktigt att säga så att det inte var de.

Talare 1 [00:48:08]: Ja, precis. Ja...

Talare 2 [00:48:08]: Men så varierar det...

Intervjuare 1 [00:48:08]: Aa, okej. då var det inte Chalmers initiativ.

Talare 2 [00:48:09]: Nej. Nej.

Intervjuare 1 [00:48:11]: Nej.

Talare 2 [00:48:12]: Utan Johanneberg får vi säga då.

Intervjuare 1 [00:48:14]: Jaha.

Talare 1 [00:48:14]: Ja... klädfabriken... Eller?

Talare 2? [00:48:18]: Mm.

Talare 1 [00:48:19]: Ja.

Talare 2 [00:48:19]: Förläd... ja.

Talare 1 [00:48:20]: I alla fall förklädesfabriken ja.

Intervjuare 1 [00:48:22]: Ja, okej.

Talare 1 [00:48:23]: Ja. Och sedan så hade vi även kontakt med vad heter dom? Byggeriet, eller? Där nere vid... i Gårda. Brewhouse!

Talare 2? [00:48:35]: Brewhouse ja...

Talare 1 [00:48:36]: Brewhouse ja.

Talare 2 [00:48:37]: Just det ja, det hade jag glömt bort ja.

Talare 1 [00:48:39]: För de visste vi också hade en stor konsertlokal och så liksom, för det var där vi tänkte hela tiden; "så stort som möjligt", och det lustiga var att... och sen så även så hade jag haft kontakt med Svenska Mässan så liksom. Men det kändes på nåt sätt som [skratt 00:48:59] för bra för att kun... någonsin kunna bli sant. Men jag tänkte; "ja men vi testar. Inga problem då alltså". Vi... och fick kontakt med en väldigt bra tjej där, Maria som var på konferensavdelningen och så där. Och hon berätta... eller vi hade ju fattat att liksom det måste ju va tomt och öde. De har ingenting igång och så liksom. Vilket ju... så var det ju, fallet. De fick ju stoppa en mäsja från en dag till en annan...

Intervjuare 1 [00:49:26]: Ja, just det. Just det.

Talare 1 [00:49:29]: Men så... så vi hade den här kontorslokalen via Göteborgs stad i en... litet industriområde bakom Skansen Lejonet var det. Och så på torsdan så hade vi sagt att vi skulle gå och kolla på lokalen i Brewhouse... nej på fredan. På fredan var det. Och... och försökte få och etablera kontakt med Svenska Mässan, för då... hon Maria var ju deltidspmitterad dessutom, så var jättesvårt att få tag på folk sa hon. Ha. Men... men han blev ju lovad att komma in och kolla på lokalen på Brewhouse. Och så kom jag dit på förmiddan. Ja, då så var den här killen sjuk, så. Jag... jag tror att han ringde mig på morgonen och lät jättekraaxig, och just där och då så tänkte jag så här; "ja okej, han har varit ute på lokal så han var lite trött på morgonen så va", men nu i efterhand så funderar jag på om han inte hade fått Corona eller nånting så liksom, för det... så det lät inte alls bra. Men så... så kom jag dit, och alltså de här killarna som var där de var ju inte helt beredda på det här så liksom, och; "aja, men det... aa, men det är den här mäss...", eller "konsertlokalen". Aa, jag fick gå in och titta i den och så där och började planera och så där och... och så var jag och prata med dem; "ja, okej. Ja men hu... hur ska vi göra med nycklar och passerkort och så där, för ni är väl inte här under helgen va?", och han bara börja skruva på sig och så här; "ja, men jag tror inte jag kan fixa nånting under helgen, utan det är ju först på måndag", så.

Talare 2 [00:51:32]: "Vi vill börja nu" [skratt 00:51:33].

Intervjuare 1 [00:51:34]: Jaja, ni var liksom; "nu ska vi köra igång här".

Talare 1 [00:51:34]: Ja; "vi vill börja [?? 00:51:36]". Och då tappa jag luften, totalt så, för då hade det börjat på och byggas upp ett stort hopp och liksom de här var med i... på nån chatt och så där och nå... några andra som var med och planerade lite runt omkring, men de föll bort lite sen, därför... av inaktivitet helt enkelt. Så. För vi gick på... de följde ju inte med. Men... men luften gick verkligen ur så liksom va. Så jag gick och satte mig där i ett hörn i en stor soffa och bara...

Talare 2 [00:52:15]: "Jaha".

Intervjuare 1 [00:52:15]: "Det var det" [skratt 00:52:17].

Talare 2 [00:52:16]: "Det var... det var det".

Talare 1 [00:52:17]: Ja. Det kändes som att allting bara... och så ringde min telefon. Och så är det nån så här... jag hör så här då; "ja hallå det... et här är Niklas på Svenska Mässan", så. "Du alltså Maria har... hon sitter i möte men hon har bett mig att ringa dig", och jag bara [ljud 00:52:35]. Så här; "ja. Hej. Ja?", "ja, alltså vi... vi... vi har pratat med cheferna här nu och kommit fram till att det är klart ni kan komma in hos oss. Och när... när behöver ni komma in", och jag bara; "ja, igår".

Intervjuare 1 [00:52:51]: Ja [skratt 00:52:52].

Talare 1 [00:52:53]: Och ha... han bara; "jaha. Okej. Jaha. Nu är det så här att jag har permitterats, och jag bor i Lerum. Men om du ger mig en trekvart, för jag måste handla åt mina gamla svärföräldrar, så jag kastar mig i bilen och så åker jag in till Svenska Mässan", och jag bara; "Yes. rätt person där", och jag bara, "lugn lugn lugn lugn lugn lugn. Kör inte av vägen så liksom. Du... vi kan säga två timmar så men. Inga problem", för jag var så här; "ja... han... han... han var så här;

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

"ja, när vill du komma och kolla på den då?", "ja, jag kan komma nu direkt, för jag... jag är liksom... det är nästgårds så va."

Intervjuare 1 [00:53:40]: [skratt 00:53:42] Ja, vad häftigt.

Talare 1 [00:53:42]: Och då helt plötsligt så blev det fart igen. Och det... det lyftet där så liksom...

Intervjuare 1 [00:53:48]: Ja, just det.

Talare 1 [00:53:49]: när jag visste att; "nu är det..."

Intervjuare 1 [00:53:50]: Nu kan ni starta liksom?

Talare 1 [00:53:53]: Och jag kommer... jag kommer aldrig att glömma den, därför at jag letade upp en bild på Gothia Towers från nätet och så skicka jag bara till Madde.

Talare 2 [00:54:02]: Ja bara... sitter på jobbet och bara [ljud 00:54:04].

Talare 1 [00:54:04]: Och hon förstod ingenting [skratt 00:54:05].

Talare 2 [00:54:05]: Va...

Talare 1 [00:54:07]: Och hon förstod ingenting.

Talare 2 [00:54:08]: Du var på Brewhouse, men du skickade på Gothia Towers [överlappande tal 00:54:12]. Och så bara kom en igen, bara; "vi har Svenska Mässan".

Intervjuare 1 [00:54:16]: Ja, vad häftigt. Vilken känsla!

Talare 1 [00:54:19]: Aa.

Intervjuare 1 [00:54:20]: Ja.

Talare 2 [00:54:21]: Vi ska ju inte heller glömma... alltså det kanske är en liten detalj, men vi börja... vi... så som vi packade i början var ju bara påsar och så där, sen fick ju Anders tag på aPak, så dom donera ju en massa kartonger och tejp och...

Intervjuare 1 [00:54:38]: Ja, okej....

Talare 1 [00:54:39]: Via... ja, via volontär också.

Talare 2 [00:54:40]: Ja [överlappande tal 00:54:40] också via volontär. Och sen var det ju flera företag som var med och sponsrade...

Talare 1 [00:54:46]: Ja, vi hade... vi hade ju en volontär som jobbade på Safety First som gör arbetsskyddsutrusning allmänt typ...

Talare 2 [00:54:54]: Så här ergonomiska. Så då fick ju vi såna mattor att stå på.

Intervjuare 1 [00:54:58]: Jajaja. Ja. Ja, perfekt.

Talare 1 [00:55:00]: Ja, precis.

Talare 2 [00:55:00]: Och Ekeblads. Vad var det för nåt? Ja, det var också kartonger som vi fick av dom.

Talare 1 [00:55:04]: Ja, just det.

Talare 2 [00:55:05]: Och bostads... ja vet inte exakt riktigt. Men det gick ju bra, så det var...

Talare 1 [00:55:07]: Ja. Fastighetsbolag, nånting sånt.

Talare 2 [00:55:10]: Fastighetsbolag, ja.

Intervjuare 1 [00:55:10]: Ja.

Talare 1 [00:55:11]: Och det var ju också en volontär.

Talare 2 [00:55:13]: Mm. Jaja, alla de här är ju...

Talare 1 [00:55:13]: Hennes före detta man var det ju som hade...

Talare 2 [00:55:17]: Ja, precis. Det var olika företag som var med.

Talare 1 [00:55:19]: Sam... samma igen, så alla kom samman så liksom. Ja men...

Talare 2 [00:55:21]: Ja, det är härligt att se.

Talare 1 [00:55:22]: och kom med förslag och...

Intervjuare 1 [00:55:23]: Ja. Och vad kan man bidra med?

Talare 1 [00:55:25]: "ja, vi kan fixa det här", och...

Talare 2 [00:55:24]: Till och med liksom stora företag som bara är hjälpsamt.

Talare 1 [00:55:29]: Och... och de här tryckerierna med skärmattorna och de trycker upp stora skyltar och...

Intervjuare 1 [00:55:34]: Ja.

Talare 2 [00:55:33]: Ja. och vad heter de? Space Productions?

Intervjuare 1 [00:55:39]: [Signal i högtalare] Ja, nu är klockan kvart i 5 här. Så det... det är tecken på att museet snart stänger [skratt 00:55:46].

Talare 2 [00:55:46]: Ha.

Intervjuare 1 [00:55:47]: Så nu måste jag tyvärr...

Talare 2 [00:55:48]: Avrunda.

Intervjuare 1 [00:55:50]: Ja. Tyvärr är det så.

Talare 2 [00:55:51]: Ja. Vi kan prata ju i två dar till om detta, så att...

Talare 1 [00:55:53]: Lätt.

Intervjuare 1 [00:55:54]: Jag förstår det. Det... jag fattar att det måste ju ha vart otroligt upplevelserikt, en sån här...

Talare 1 [00:55:59]: Ja, verkligen.

Talare 2 [00:56:00]: Ja.

Intervjuare 1 [00:56:01]: Ja.

Talare 1 [00:56:01]: Så mycket på så kort tid det var liksom som det faktiskt var.

Intervjuare 1 [00:56:07]: Ja. Och en jättehäftig insats verkligen, och var jättespännande att få höra om. Väldigt roligt. Och jag ser de här framför mig. Jag fick en väldigt tydlig bild nu av de här förpackningarna med de här teckningarna i.

Talare 2 [00:56:19]: Ja [skratt 00:56:20].

Intervjuare 1 [00:56:20]: Ja. Var väldigt fint liksom. Om ni har nåt foto av det så hade det vart jättefint att ha med.

Talare 2 [00:56:25]: Ja, det har vi. Det behöver vi inget samtyckte för.

Intervjuare 1 [00:56:28]: Nej. För det är inga personer på den då, så att då...

Dokumentation av effekterna av Coronapandemin i Göteborg. Intervju med Anders Byström och Madeleine Johansson, initiativtagare till "Skyddsrockar till vården i Göteborg"

Talare 2 [00:56:29]: Inte på tecknarna.

Talare 1 [00:56:30]: Nej nej, just det. Nej. Nej, precis.

Intervjuare 1 [00:56:32]: Nej. Om ni själva har fotot och sen är det... ja.

Talare 2 [00:56:34]: Ja. Jag tror vi till och med har på en låda där det ligger teckningar i.

Talare 1 [00:56:37]: Ja

Intervjuare 1 [00:56:37]: Ja. Ja men det hade ju vart jättekul.

Talare 1 [00:56:39]: När vi fick... vi fick en stor hög utav hon, så jag la ju upp alla på skärbordet och så har jag fotat alla individuellt, så jag har kort på varenda en.

Intervjuare 1 [00:56:51]: Ja, jätteroligt. Ja, vad kul.

Talare 1 [00:56:54]: Det skulle ju va kul att...

Intervjuare 1 [00:56:54]: Och dom här första rockarna och den sis...

Talare 2 [00:56:56]: Mm.

Intervjuare 1 [00:56:56]: Aa. Det hade ju också vart väldigt kul. Ha. Men nu tar jag och stänger av.
Tack så jättemycket för eran...

Talare 2 [00:57:03]: Ja, tack själv.

Talare 1 [00:57:03]: Ja, tack själv.

Intervjuare 1 [00:57:04]: berättelse. Det var väldigt roligt att få höra.

[recording ends]